
DUUMAN HAJOITUS JA PROLETARIAATIN TEHTÄVÄT

Toinen Duuma on hajoitettu³¹. Eikä sitä hajoitettu noin vain yksinkertaisesti, vaan rytinällä — prikulleen samalla tavalla kuin ensimmäinen Duuma. On olemassa „hajoitusmanifestikin“ fariseus-tsaarin „vilpittömin valitteluin“ hajoituksen johdosta. On myöskin „uusi vaalilaki“, joka supistaa työläisten ja talonpoikien vaalioikeudet olemattomiin. On jopa lupauksia „uudistaa“ Venäjä, tietenkin ampumisten ja kolmannen Duuman avulla. Sanalla sanoen on kaikki se, mikä oli vasta äskettäin ensimmäisen Duuman hajoittamisen aikana. Tsaari on lyhyesti kerrannut ensimmäisen Duuman hajoituksen...

Ja tsaari ei ole hajoittanut toista Duumaa turhanpäiten eikä suinkaan ilman tarkoitusta. Duuman avulla hän halusi päästä yhteyteen talonpoikaiston kanssa, muuttaa sen proletariaatin liittolaisesta hallituksen liittolaiseksi ja jätettyään siten proletariaatin yksinäiseksi, eristettyään sen, sotkea vallankumouksen asian, tehdä sen voiton mahdottomaksi. Tässä tarkoituksessa hallitus turvautui liberaalisen porvariston apuun, jolla oli vielä jonkinlaista vaikutusvaltaa talonpoikain

tietämättömien joukkojen keskuudessa, ja juuri tuon liberaalisen porvariston kautta se halusi päästä yhteyteen monimiljoonaisen talonpoikaiston kanssa. Tällä tavalla se halusi käyttää hyväkseen toista Valtakunnanduuta.

Mutta kävi päinvastoin. Heti toisen Duuman ensimmäisissä istunnoissa tuli ilmi talonpoikaisedustajain epäluottamus paitsi hallitusta kohtaan, myöskin liberaalisen porvariston edustajia kohtaan. Tämä epäluottamus kasvoi monien äänestysten johdosta ja meni vihdoin niin pitkälle, että muuttui avoimeksi vihaksi liberaalisen porvariston edustajia kohtaan. Täten siis hallituksen ei onnistunut yhdistää talonpoikaisedustajia liberaalien ympärille ja heidän kauttansa vanhan vallan ympärille. Hallituksen toive — saada Duuman kautta yhteys talonpoikaistoon ja eristää proletariaatti — ei toteutunut. Päinvastoin: talonpoikaisedustajat yhdistyivät yhä lujemmin proletaaristen edustajien ympärille, sosialidemokraattien ympärille. Ja mitä enemmän he loittonivat liberaaleista, kadeteista, sitä päättävämmin he lähenivät sosialidemokraattisia edustajia. Ja tämä helpotti huomattavasti talonpoikain yhdistämistä proletariaatin ympärille Duuman ulkopuolella. Tuloksena ei siis ollut proletariaatin eristäminen, vaan liberaalisen porvariston ja hallituksen eristäminen talonpojista, proletariaatti varmensi puolelleen monimiljoonaisen talonpoikaiston — epäjärjestykseen ei siis joutunutkaan vallankumouksen asia, niin kuin hallitus oli tahtonut, vaan vastavallankumouksen asia. Sen vuoksi toisen Duuman olemassaolo kävi hallitukselle yhä vaarallisemmaksi. Ja se „laski hajalle“ Duuman.

Voidakseen menestyksellisemmin ehkäistä talonpoikaiston lähenemisen proletariaattiin, kylvääkseen talonpoikain tietämättömiin joukkoihin vihaa sosialidemokraatteja kohtaan ja yhdistääkseen ne itsensä ympärille hallitus turvautui kahteen toimenpiteeseen.

Ensiksikin se karkasi sosialidemokraattien duumaryhmän kimppuun, nosti sen jäseniä vastaan väärän syytöksen viivyttelöttömään kapinaan kehoittamisesta ja teki heistä tällä tavoin pääsyyllisiä Duuman hajoitukseen. Näettekös, hyvät talonpojat, me emme olisi hajoittaneet teidän „Duuma-kultaanne“, mutta sosialidemokraatit uhkasivat meitä kapinalla ja meidän oli pakko „laskea“ se „hajalle“.

Toiseksi, hallitus julkaisi „uuden lain“, jolla se supisti talonpoikain valitsijamiesten lukumäärää puolella ja saman verran suurensi tilanherrain valitsijamiesten lukumäärää, antoi viimeainittujen valita yleisissä kokouksissa edustajat talonpoikaistosta, supisti työläisten valitsijamiesten lukumäärää samoin melkein puolella (237 valitsijamiehen asemesta 124), jätti itselleen oikeuden valitsijoiden uusintajaotteluun „paikkakunnittain, niillä olevien sensusten luonteen mukaan ja kansallisuuksittain“, teki vapaan vaaliagitation täysin mahdottomaksi j.n.e., j.n.e. Ja kaikki tämä tehtiin sitä varten, että voitaisiin: olla laskematta kolmanteen Duumaan työläisten ja talonpoikain valankumouksellisia edustajia; täyttää se tilanherrain ja tehtailijain liberaalisilla ja taantumuksellisilla edustajilla; väärentää talonpoikaiston edustus luomalla mahdollisuus viedä läpi vastoin talonpoikain omaa

tahtoa kaikkein vanhoillisimpia edustajia talonpoikais-
tosta ja riistää tällä tavalla proletariaatilta mahdolli-
suus liittää julkisesti ympärilleen laajoja talonpoikais-
joukkoja, — siis luoda itselle mahdollisuus lähentyä
julkisesti talonpoikaistoa.

Sellainen on toisen Valtakunnanduuman hajoitta-
misen tarkoitus.

Liberaalinen porvaristo on nähtävästi ymmärtänyt
kaiken tuon ja menee kadettiensa persoonassa halli-
tuksen avuksi. Jo toisessa Duumassa se teki sopimuk-
sen vanhan vallan kanssa ja liehakoiden talonpoikais-
edustajia pyrki eristämään proletariaatin. Hajoittamisen
edellä kadettien johtaja Miljukov kehoitti puoluettaan
yhdistämään kaikki ja kaiken „Stolypinin hallituksen“
ympäri, tekemään sen kanssa sopimuksen ja julis-
tamaan sodan vallankumoukselle, oikeastaan proleta-
riaatille. Ja kadettien toinen johtaja Struve puolsi
vielä hajoittamisen jälkeen sosialidemokraattisten
edustajain hallitukselle „luovuttamisen ajatusta“;
kehoitti kadetteja lähtemään avoimesti taisteluun
vallankumousta vastaan, yhtymään vastavallankumouk-
sellisten lokakuulaisten kanssa ja, eristettyään rauhat-
toman proletariaatin, aloittamaan taistelun sitä vastaan.
Kadettipuolue on vaiti, — siis se on samaa mieltä
johtajiensa kanssa.

Liberaalinen porvaristo ilmeisesti ymmärtää nykyi-
sen ajankohdan koko tärkeyden.

Sitä selvemmin nousee proletariaatin eteen tsaarin-
vallan kukistamisen tehtävä. Ajatelkaahan vain. Oli
ensimmäinen Duuma. Oli myöskin toinen. Mutta kumpi-

kaan ei „ratkaissut“ — eikä voinutkaan „ratkaista“ — ainoatakaan vallankumouksen kysymyksistä. Entiseen tapaan jäävät talonpojat ilman maata, työläiset ilman 8-tuntista työpäivää, kaikki kansalaiset ilman poliittista vapautta. Miksi? Siksi, että tsaarinvalta ei ole vielä kuollut, se on edelleenkin olemassa ja hajoittaa ensimmäisen Duuman jälkeen toisen, järjestää vastavallankumousta sekä yrittää saattaa vallankumouksen voimat epäjärjestykseen ja temmata monimiljoonaisen talonpoikaiston irti proletaareista. Mutta samalla vallankumouksen maanalaiset voimat — pula kaupungeissa ja nälkä maaseudulla — jatkavat työtään kuohuttaen yhä voimakkaammin työläisten ja talonpoikain laajoja joukkoja ja vaatien yhä tiukemmin vallankumouksemme peruskysymysten ratkaisemista. Tsaarinvallan pinnistykset vain kärjistävät pulaa. Liberaalisen porvariston uutterat puuhut — temmata talonpojat irti proletaareista — vain kiihdyttävät vallankumousta. On selvää, että ilman tsaarinvallan kukistamista ja koko kansaa edustavan Perustavan Kokouksen koolle kutsumista ei voida tyydyttää työläisten ja talonpoikain laajoja joukkoja. Yhtä selvää on myöskin se, että vallankumouksen peruskysymykset voidaan ratkaista vain liitossa talonpoikaiston kanssa tsaarinvaltaa ja liberaalista porvaristoa vastaan.

Tsaarinvallan kukistaminen ja koko kansaa edustavan Perustavan Kokouksen koolle kutsuminen — siihen johtaa meitä toisen Duuman hajoitus.

Sota petturimaista liberaalista porvaristoa vastaan, luja liitto talonpoikaiston kanssa — siitä puhuu meille toisen Duuman hajoitus.

Proletariaatin tehtävänä on astua tietoisesti tälle tielle ja täyttää ansiokkaasti vallankumouksen johtajan tehtävä.

*Sanomalehti „Bakinski Proletari“ № 1.
kesäkuun 30 pnä 1907*

*Julkaistaan lehden tekstin
mukaan*

Artikkeli ilman allekirjottusta